

Predmet: Čelebić – optuženi Samir Hondo

Viši sud u Beogradu – Odeljenje za ratne zločine

Poslovni broj predmeta: K-Po2 8/13

Broj optužnice: KTO br. 6/13

Optužnica podignuta: 17.05.2013.

Krivično delo: ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz čl. 142 st. 1 KZ SRJ u saizvršilaštvu, u vezi sa čl. 22 KZ SRJ

Glavni pretres: 28.10.2013.

Izveštaj: Marina Kljaić, posmatrač FHP-a

Ispitivanje svedoka Mitra Kuljanina

Svedok je do 28. maja 1992. godine živeo u mestu Bradina u opštini Konjic. Kada su Bradinu zauzeli pripadnici Armije BiH, otišao je u Blažuj kod Sarajeva, i kao pripadnik Vojne policije Vojske Republike Srpske radio u Komisiji za razmenu ratnih zarobljenika. Razmenjeno je dosta ljudi iz Bradine koji su bili zarobljeni u logoru Čelebići, od kojih je čuo šta se u logoru dešavalo. Niko od razmenjenih nije spominjao optuženog kao stražara koji ih je zlostavljao. Žarko Mrkajić je pričao da mu je optuženi pomogao dok je bio u logoru. Kao gosti na slavu, 1993. godine došli su mu između ostalih i kum Dragan Đorđić, Zoran Đorđić, Nenad Zelenović i njegova supruga Majda. Zoran je tom prilikom izveđao Majdu navodeći da njen brat, optuženi Samir, u Konjicu ubija i siluje, a Dragan mu se suprotstavio i rekao da to nije tačno. Zorana Đorđića dobro poznaje, jer je bio njegov radnik pre nego što je otišao za Ameriku. Nakon povratka iz Amerike, Zoran je ponovo došao kod njega u Šabac. U tom periodu optuženi Samir je dolazio nekoliko puta i sretao se sa Zoranom, koji mu nije spominjao boravak u logoru, niti mu je bilo šta prebacivao. Preprošle godine Zoran je tražio da ga odveze u Bijeljino do Majde Zelenović, govoreći da ona i suprug dobro rade i imaju para, te da namerava da je isprepada pričom da joj je brat bio čuvar u logoru i uzme od nje neki novac. Kada su došli kod Majde, Zoran je tvrdio da je predstavnik Udruženja logoraša Amerike i Kanade i tražio novac, a na pitanje optuženog da li ga je on ikada i pipnuo, Zoran je odgovorio da nije. Poznato mu je da se Zoran lažno predstavlja kao predstavnik Udruženja logoraša, i da ucenjuje ljude u Bosni, zbog čega su ga mnogi od njih prijavili policiji. Čuo je da je u Americi i Kanadi ucenjivao naše useljenike, preteći da će, ukoliko mu ne daju novac, prijaviti da su prilikom useljenja prećutali da su tokom rata bili pripadnici Vojske Republike Srpske. Navodi da Zoran Đorđić laže i da mu je zbog toga zabranjen pristup u Tužilaštvo BiH.

Ispitivanje svedoka Vase Mrkajića

(svedok je svedočio iz prostorija konzulata R. Srbije u Čikagu)

Svedok je živeo u mestu Bradina u opštini Konjic, pa je nakon pada Bradine doveden u logor u Čelebiće 31. maja 1992. godine, u kojem je bio do novembra meseca, kada je razmenjen. Za vreme boravka u logoru, bio je u hangaru „šestici“. Pre nego što su uvedeni u hangar, prošli su kroz špalir vojnika koji su ih tukli. U logoru su ih svakodnevno tukli. Stražari su ulazili u hangar i tukli ih, a u tome su se posebno isticali Delić i Zenga. Logoraši su takođe izvođeni iz hangara i premlaćivani. Nakon izlaska iz logora, o događajima tokom zatočeništva nije razgovarao sa drugim logorašima, jer je već 1994. godine otišao u Ameriku. Optuženog ne može da prepozna

kao jednog od stražara u logoru. Tokom 1996. godine dao je izjavu istražiteljima Haškog tribunala. Ne seća se da je u toj izjavi naveo da je u Konjicu u Musali video stražara Hondu, onog istog koji ga je u logoru Čelebići tukao.

U nastavku dokaznog postupka izvršen je uvid u pismena koja se nalaze u spisima predmeta.

Fond za humanitarno pravo